

Hamáčkova ďábelská lest a jeho nenávisť k domobranám

- Redakce CZ24 News | 15. ledna 2020

ČESKO: Významným vnitropolitickým tématem se v prvních dnech nového roku stal návrh Zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky, sněmovní tisk č. 669 (1).

Tento návrh předložila skupina poslanců napříč politickými stranami a podle předkladatelů je cílem zákona „upravit nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky“. Ovšem v důvodové zprávě se hned na začátku uvádí cíl jiný: „znemožnit, aby se paramilitární skupiny fungující mimo relevantní bezpečnostní systém České republiky vyzbrojovaly a aby se zbraněmi usilovaly o prosazování svých ideologických cílů; činnost takových uskupení je neslučitelná s demokratickou podstatou České republiky“.

Běžný čtenář těchto vět by se jistě nad významem těchto slov ani nezamýšlel, vždyť nikdo z nás nechce, aby se nám tady nelegálně vyzbrojovaly různé teroristické skupiny, které se následně budou snažit o zavedení jiného zřízení, například dle práva šaría. Jenže – pravá podstata části návrhu zákona jednoznačně směřuje k zákazu stávajících domobraneckých skupin.

Domobrany jsou pro současný liberálně – demokratický režim nebezpečnější než Al-Kajda

V České republice vzniklo v minulých letech několik větších i menších domobraneckých uskupení. O historii i současnosti domobrany v ČR jsme informovali jak na stránkách Protiproudu, tak v měsíčníku MY. Domobrany od počátku své činnosti deklarovaly jako hlavní smysl své existence snahu chránit svoje rodiny, své přátele i svoji vlast, Českou republiku. Hlavní náplní činnosti domobran se stal výcvik pro zvládání mimořádných situací, které mohou v naší zemi nastat. Domobrany se přitom mnohokrát snažily nabídnout svoji pomoc orgánům státní správy i samosprávy. Paradoxně čím více se snažily státu pomoc svých vycvičených a dobře vybavených členů nabízet, tím více je za to stát prostřednictvím ministerstva vnitra odsuzoval (2).

Podstatu snahy režimu zakázat domobrany v celé nahotě ukázal článek, kde se psalo: „Cílem představitelů domobraneckých uskupení je legalizace domobran jejich zakotvením v právním řádu ČR. To jde ale zcela proti aktuálním snahám státu. Ministerstvo vnitra se proto chystá domobrany zakázat“ (3).

Kampaně proti domobranám v mainstreamu však na diskreditaci domobrany nestačily. Naopak se ukázalo, že za domobranami stojí velká část veřejnosti, která si uvědomuje jejich důležitost v dnešním nebezpečném světě. V září loňského roku proběhly tiskem informace, že ministerstvo vnitra v rámci balíčku nové zbraňové legislativy připravilo tzv. Nadstavbový zákon, který měl mimo jiné řešit zákaz „vytváření ozbrojených skupin, které mají povahu domobrany, milice nebo politické strany a chtějí zbraněmi prosazovat náboženské, politické či obdobné společenské cíle“ (4). V závěru důvodová zpráva uváděla: „za ozbrojenou skupinu jsou považovány organizace, ať již existující formálně nebo i toliko neformálně (fakticky), pokud mají povahu domobrany, milice nebo jiné ozbrojené složky. Pojmy domobrany, milice a jiné ozbrojené složky nejsou v návrhu nadstavbového zákona definovány, neboť zde nepředstavují pojmy nesoucí samotný obsah (hypotézu) zakotvované právní normy, ale jedná se o pojmy vysvětlující, které upřesňují koncept ozbrojené skupiny“.

To však nestačilo hlavnímu čučkaři (vedoucímu české pobočky CIA), věčnému plukovníku

Koudelkovi, který navrhoval rovnou domobranci zavírat do vězení. Bezpečnostní informační služba navrhovala, aby členství v domobranách bylo v nejméně závažných případech (konkrétně „když dojde k vytvoření reálně ozbrojené skupiny s velkým množstvím členů“) rovnou trestným činem. BIS tak chtěla ještě zpřísnit nový zákon, který připravoval ministr vnitra Jan Hamáček (5)

Hamáčkova ďábelská lest

Protože se ukázalo, že přímý zákaz domobraneckých organizací by mohl v Poslanecké sněmovně narazit a u části poslanců vyvolat negativní postoje, podařilo se ministrovi vnitra v novém návrhu zákona změnit formulace paragrafů, které mají postihovat domobrany tak, aby zde domobrana již nebyla přímo citována. Místo pojmu „domobrana“ se zde hovoří o „ozbrojené skupině, která má povahu paramilitární ozbrojené složky, je určena k ozbrojenému prosazování cílů založených na politické, náboženské nebo jiné ideologii, a nakládá se zbraněmi, usiluje o získání přístupu ke zbraním, nebo organizuje osoby, které zbraněmi nakládají“ (6). Zároveň se mu podařilo přesvědčit poslance SPD i KSČM, že se jedná o zákon proti vzniku islamistických milic, buněk Islámského státu, šariátských hlídek, ozbrojených anarchopirátských skupin typu sdružení Antifa, anebo o jiné nepokrytě teroristické skupiny, což potvrdil ve svých vystoupeních předseda SPD Tomio Okamura (7).

Domobrany se však obávají, že páni poslanci pouze sedli ministru Hamáčkovi, jehož nenávisť k domobranám a naopak náklonost k organizacím typu Antifa, je obecně známa, na lep. Zmíněný paragraf 3 návrhu zákona sice přímo o domobranách nehovoří, ale zcela popisuje jejich principy činnosti. Podle důvodové zprávy k návrhu zákona (8) je za paramilitární ozbrojenou složku považována skupina, která:

- 1) má určitou vnitřní hierarchickou organizační strukturou - domobrany mají vlastní velitelskou strukturu
- 2) musí se jednat o organizace paravojenského, popř. „parapolicejního“ či obecněji „parabezpečnostního“ typu - podle dříve publikovaných vyjádření MV a BIS jsou domobrany „paravojenský, popř. „parapolicejní“ subjekt
- 3) tyto pojmy odkazují ke konkrétním příkladům ozbrojených skupin, které na území republiky vznikaly a vyvíjely činnost v minulosti, ať již byl jejich název jakýkoli - domobrany již existují. Všimněte si, že se zde nehovoří o skupinách, které teprve mohou vzniknout, jako např. šaría hlídky,...

Podle výše uvedené důvodové zprávy „stanovovaný zákaz však nestojí toliko na definici povahy zakazované ozbrojené skupiny, dalšími kritérii, která musejí být naplněna, aby se v konkrétním případě jednalo o ozbrojenou skupinu ve smyslu tohoto zákazu, jsou dále tato hlediska“:

1, musí se jednat o skupinu, která sleduje prosazení určitých politických, náboženských nebo obdobných společenských cílů, založených na určité ideologii - domobrany sice tuto podmínku nesplňují, protože nesledují prosazení určitých politických nebo náboženských cílů. Ovšem co jsou to „společenské cíle“? To není nikde definované, proto je možné tuto formulaci ze strany ministerstva vnitra bez větších problémů ohnout a volně vyložit, kdy např. kritika stávajícího liberálně demokratického režimu bude brána jako „společenský cíl“ a naráz takto budou domobrany splňovat i tento bod. Za společenské cíle lze považovat i prosazování obrany národa a vlastenectví.

2, dosažení těchto cílů musí zahrnovat (nebo aktivně připouštět) i právě jejich ozbrojené prosazení - domobrany se rozhodně o žádné další cíle než vlastní sebe-obranu nesnaží, ale pokud budou na ministerstvu vnitra schopni prokázat uvedené „společenské cíle“, bude pro Hamáčka a jeho lidi jednoduché vytvořit konstrukt, že toho domobrany chtějí dosáhnout ozbrojenou silou.

3, „ozbrojenost“ skupiny může spočívat jak v tom, že se zbraněmi nakládá samotná skupina (zejména, má-li právní subjektivitu), o získání přístupu ke zbraním určitým způsobem usiluje, nebo pokud pouze s cílem jako ozbrojená skupina ve výše uvedeném smyslu organizuje osoby, které jinak se zbraněmi nakládají (např. coby držitele zbrojních oprávnění) - i tuto část domobrany splňují, velká část domobranců je legálními držiteli zbrojních průkazů, chodí cvičit na střelnice, atd.

Trestná bude i kritika

Nově navrhovaný zákon myslí opravdu na vše. Zakazuje dokonce i kritiku špatné práce policie nebo armády, případně nepřipravenost státu na mimořádné situace. Nevěříte? V důvodové zprávě se v části „Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu“ hovoří takto: „...Návrh zákona tak sleduje účel posílení sféry vnitřní bezpečnosti i obrany státu zejména v těchto oblastech:

- zabránění vzniku autonomních ozbrojených skupin, které by měly aspiraci nahradit či v souladu s vlastními cíli doplnit, a popř. problematizovat či snížit důvěru v bezpečnostní mechanismy státu, a to i v případech, pokud by se o dosažení těchto cílů dané autonomní entity pokoušely formálně v rámci legálních prostředků právního řádu České republiky,...“ (9).

Domobrany dlouhodobě analyzovaly bezpečnostní mechanismy státu a se znalostí dané problematiky (neboť členy nebo sympatizanty domobran jsou bývalí vysocí důstojníci a generálové jak armády, tak policie, i bezpečnostní experti, kteří znají reálný, tedy ne pouze deklarovaný - neboť tyto dvě věci se značně liší - stav armády a bezpečnostních složek) často konstatovaly, že oprávněně nemohou mít plnou důvěru ve stávající bezpečnostní mechanismy státu, které jsou dlouhodobě cílevědomě podkopávány a nejsou připraveny v případě vzniku mimořádné situace velkého rozsahu účinně zasáhnout ve prospěch občanů tohoto státu.

Takže vlastně i oprávněná kritika stávajícího stavu ze strany domobraneckých organizací může být brána jako „problematizování či snížení důvěry v bezpečnostní mechanismy státu, a to i v případech, pokud by se o dosažení těchto cílů dané autonomní entity pokoušely formálně v rámci legálních prostředků právního řádu České republiky“. Neučili nás náhodou někdy někde, že kriminalizování oprávněné kritiky se jmenuje totalita?

Ministerstvo vnitra v roli žalobce, soudce i vykonavatele rozsudku

Další Hamáčkovou dábelskou lstí je paragraf 18 Přestupky, odst. 2, bod a, tohoto zákona. Za členství v „paramilitární organizaci“ dle § 3 (tedy ve skutečnosti v domobraně) bude uložen peněžitý trest 200 tisíc korun (§ 18, bod 4) písm. a). Přitom o spáchání přestupku podle tohoto zákona rozhoduje právě ministerstvo vnitra (§ 19, bod 1, písm. a.).

K čemu tedy může reálně dojít?

Po nabytí účinnosti zákona, tedy po 1. červenci 2020, začnou domobrancům docházet z Ministerstva vnitra usnesení o spáchání přestupku a uložení peněžitého trestu ve výši 200 tisíc korun. Odvolání je přípustné pouze dovoláním k ministrovi vnitra, tedy k Hamáčkově. Dále je přiloženo číslo účtu, na který se musí za spáchání přestupku zaslat pokutu ve výši 200 tisíc korun. Pokud to odsouzený „domobranec - přestupkář“ neudělá - a je jasné, že téměř nikdo z domobranců po ruce žádných 200 tisíc korun nemá - tak se dostane do exekuce. Tedy reálně žádná možnost, že se případ dostane před nezávislý soud. Ministerstvo vnitra udělá krátký a existenčně likvidační proces, s domobranci a jinými ztroskotanci se mazlit rozhodně nebude!

Abychom se nesoustředili jen na existující domobranecká uskupení. Podle navrhovaného zákona budou naplňovat skutkovou podstatu přestupku například i takové občanské hlídky, jejichž vzniku jsme v současnosti svědkem v obcích na jižním okraji Prahy. Tyto skupiny sousedů, chránících

si svoje domy před gangem zlodějů, by při nevelké kreativitě úředníků MV také naplňovaly všechny tři odstavce paragrafu 3 navrhovaného zákona:

1, má určitou vnitřní hierarchickou organizační strukturou - aby taková občanská hlídka byla efektivní, musí být organizovaná, včetně vedení (velení)

2, musí se jednat o organizace paravojenského, popř. „parapolicejního“ či obecněji „parabezpečnostního“ typu - občanské hlídky v takovém případě nahrazují práci Policie, jedná se tedy o „parapolicejní“ organizaci

3, musí se jednat o skupinu, která sleduje prosazení určitých politických, náboženských nebo obdobných společenských cílů, založených na určité ideologii ozbrojeným způsobem - občanská hlídka zcela jednoznačně prosazuje společenský cíl „ochrany majetku“. Připravovaný zákon nijak nespécifikuje kategorii zbraní, kterými by měla být skupina vybavena. Pokud se tedy členové občanské hlídky vybaví např. obušky či pepřovými spreji (dle Zákona o zbraních a střelivu se jedná také o zbraň), pak taková občanská hlídka „prosazuje společenské cíle ozbrojeným způsobem“.

Zemská domobrana již pozastavila činnost

Jestli máte dojem, že návrh zákona je ve skutečnosti zaměřen proti domobranám (což potvrdila celá řada vlastenecky smýšlejících právníků a analytiků) a de facto i proti všem občanům, kteří by se sdružili za účelem svépomocné ochrany svých majetků, pochopíte jistě snahu velení Zemské domobrany chránit svoje členy před zvláštním režimem. Velení Zemské domobrany vydalo 28. prosince následující Prohlášení o pozastavení činnosti.

Reakce veřejnosti je opravdu bouřlivá

Po vydání Prohlášení velení Zemské domobrany se doslova roztrhnul pytel s dalšími články na téma zákazu domobran. K tématu se opakovaně vyjádřili i představitelé politických stran, jejichž poslanci jsou mezi navrhovateli zákona. Naprostá většina občanů v diskusích pod články (včetně mainstreamových médií) zákaz domobrany odsuzuje. A dává patřičně najevo, co si myslí o politicích, kteří takové zákony připravují.

Zarážející je však postoj některých uskupení (např. LIGA LIBE) nebo vlastenecky se tvářících politických stran, které části zákona týkající se faktického zákazu domobran nechtějí vidět, nebo jej přímo vítají. Jsou jako ty pověstné vařící se žáby, které se radují, že žába v sousedním kotli už byla uvařena. A nechápou, že příště jsou na řadě zase ony. Takže všem těmto zaslepenčům bychom chtěli připomenout jeden příběh z Německa po nástupu fašismu k moci:

„Nejdřív přišli pro komunisty, a já jsem se neozval, protože jsem nebyl komunist. Pak přišli pro Židy, a já jsem se neozval, protože jsem nebyl Žid. Pak přišli pro odboráře, a já jsem se neozval, protože jsem nebyl odborář. Pak přišli pro katolíky, a já jsem se neozval, protože jsem byl protestant. Pak přišli pro mě a tehdy už nezbýval nikdo, kdo by se mohl ozvat“.

Velení Zemské domobrany V Praze dne 10. 1. 2020